

DE KWESTIE

Wat gaat er door je heen als moeder, die jaren geleden als 'sperma-emmer' heeft gefungeerd om het leven te schenken aan een van deze briljante jonge heren, vraagt Marcel van Oss zich af.
FOTO ANP/HH

OPINIE Marcel van Oss, opleider en trainer

Corpsleden moeten nu opstaan en ballen tonen

'Alle vrouwen zijn hoeren. Het zijn sperma-emmers. Heren zullen de nekken van vrouwen breken, om hun lul erin te steken.' De uitspraken van leden van het Amsterdamsch Studenten Corps hebben flink wat losgemaakt. Toch waren er ook relativerende geluiden. 'Moeten we ons daar nou druk over maken? Hebben we in Nederland niet wat beters te doen?'

Topbestuurders

Maar let wel: deze mannen vormen straks de bestuurlijke top van Nederland. Als toekomstige directeuren dragen ze straks zorg voor een productieve en veilige werkplek. Ook de studenten in de zaal die tijdens de speech meededen treft blaam. Een echte leider heeft de 'corps-ballen' om tegen dom kuddedrag in te gaan. Als zij nu hierin al geen cultuuromslag kunnen maken, geen leiderschap tonen en geen voorbeeldfunctie vervullen, hoe moet het dan straks?

Er ligt in de eerste plaats dus een grote verantwoordelijkheid bij de studenten zelf. Hoelang moet je studeren om te begrijpen dat een oproep om de nek van vrouwen te breken over alle

Moeten we ons druk maken om corpsleden die vrouwen 'hoeren' noemen? Jazeker, vindt Marcel van Oss. „Deze mannen zijn de toekomstige bestuurlijke top van Nederland. Als zij nu geen leiderschap tonen, hoe moet het dan straks?”

grenzen gaat?

Ook de studentenverenigingen hebben een belangrijke rol. De ontgroeningsperiode gaat weer beginnen. Daar ligt de start van de cultuuromslag die nodig is. Met drang en dwang wordt nu nog het kuddedrag erin geramd. Dan krijg je dus klapvee dat instemmend meebrult met een opmerking als 'alle vrouwen zijn hoeren'. Er moet vanuit de verenigingen worden ingezet op de ontwikkeling van leiderschap en authenticiteit. Juist al meteen tijdens de ontgroening.

Onderscheiding

Gaat het corps de maker en verspreider van het filmpje van de speech opsporen? Als het een van de leden is, wordt hij dan geroeyerd voor het doorbreken van de vertrouwelijkheid? Of wil men echte cultuurverandering en wordt de

klokkenluider voorgedragen voor een koninklijke onderscheiding vanwege betoonde moed om geen meeloper te zijn? Laat Amalia – als corpslid – de onderscheiding opspelden!

Dan een oproep aan de vaders en moeders van deze corpsleden: velen van jullie zitten nu als directeur of bestuurder in de top van organisaties. Hopelijk voeren jullie een stevig gesprek met jullie zoon. Wat gaat er door je heen als moeder, die jaren geleden als 'sperma-emmer' heeft gefungeerd om het leven te schenken aan een van deze briljante jonge heren?

FOTO
VAN OSS &
PARTNERS

Maak voor altijd duidelijk dat vrouwen hoeren noch sperma-emmers zijn. En maak hem bewust van de schade die hij aanricht. Spreek met hem over zijn voorbeeldfunctie en creëer bewustzijn hoe cruciaal die is. En reflecteer op wat je zelf voorleeft in jouw bedrijf en als ouder.

Moed

Later krijgen deze studenten als directeur ook meldingen van ongewenste omgangsvormen. Tonen zij dan het benodigde leiderschap, de moed, de wijsheid en de daadkracht om dit adequaat op te pakken? Of denken ze 'wat een gedoe om niks'. En glimlachen ze bij de herinnering aan de uitspraak 'alle vrouwen zijn hoeren'?

Marcel van Oss is directeur van Van Oss & Partners, een geaccrediteerd opleidingsbureau tot vrouwenspersoon. Hij geeft daarnaast trainingen in leiderschap en omgangsvormen

door
**Edwin
Timmer**

IN HET VIZIER

Overal vlaggen

Na weken artikelen schrijven over boerenprotesten gooiden m'n dochter en ik laatst zwemkleding en slaapzak in de auto voor een lang weekend kamperen in Drenthe. Even afkicken van de dagelijkse speurtocht naar verhalen om de stikstofcrisis te verslaan. We waren Kampen nog niet voorbij, of het ging al mis.

File op de A28. Boerenacties. Binnen door dan maar. Langs Hasselt, Zwartsluis, Havelte, Uffelte en zo noordwaarts richting Dwingeloo. Maar in plaats van weg te mijmeren over zwembad en trappistenbier, verscheen onderweg overal de omgekeerde nationale driekleur. In weilanden, bij boerderijen, aan lantaarnpalen, hier en daar zelfs hele straten vol: blauw wit rood. Aan de onvrede op het platteland valt niet te ontkomen.

Als verslaggever heb ik altijd wel over landbouw geschreven en maakte ik de nodige boerenprotesten mee. Tegen ongelimiteerde vrijhandel, tegen het ruimen van stallen om mond-en-klauwzeer te bestrijden en tegen krimpende steun uit Brussel. Maar nooit was dat verzet zo breed en langdurig als nu.

Mijn eerste nieuwschef, Jan van Liere bij het vroegere weekblad Oogst, leunt op nog enkele decennia meer aan ervaring met het beschrijven van agrarisch Nederland. Inmiddels gepensioneerd, zegt hij: „Zo zorgelijk als nu is het nog nooit geweest. Dit loopt compleet vast. Het probleem is veel breder dan alleen landbouw en niemand lijkt nog naar elkaar te luisteren.”

Ik zou te veel op de hand van boeren zijn

Vorige kabinetten hebben, ook in zijn ogen, te lang gewacht met de aanpak van milieuproblemen in de veehouderij. Het Rijk draaide zich juridisch volledig vast. Tegelijkertijd zijn boeren moe van de ene na de andere eis die over hen is uitgestort. Dat het explodeert nu het kabinet op basis van omstreden modellen en onhaalbare natuurdoelen veebedrijven wil laten oprukken, om stikstofruimte te winnen voor woningbouw en andere bedrijvigheid, is begrijpelijk.

Sommigen verwijten mij te veel op de hand van de boeren te zijn. Nou, zeg ik dan, we hadden ook de Vlinderstichting in de krant, Natuurmonumenten en de bijzondere baron Frans van Verschuer, die pionierde met een biologische oplossing. Maar het klopt: als de frustratie zo immens is, onder boeren en buitenlui, dan kunnen we maar beter luisteren en proberen te begrijpen.

Wat niet helpt, is het beeld in veel Randstedelijke media dat er eigenlijk niets deugt van onze land- en tuinbouw. Het frame lijkt een pijler onder bijvoorbeeld de Partij voor de Dieren en Vroegge Vogels. Het verdiept slechts de kloof. Volgens mijn oude chef zit er maar één ding op: „Samen bedenken: wat willen we met Nederland? Hoe kunnen we ons geld verdienen? Waar is ruimte voor? Maar ook: stel geen onhaalbare (natuur-)doelen.” Wijze woorden.

Met die Drentse vakantie kwam het best goed. Sowieso aan te raden, om deze zomer op het eigen platteland door te brengen. Een praatje maken. Met wederzijds begrip komen oplossingen veel sneller in zicht.